

מסורת הש"ס

(א) [נזיר טז:] (ב) [שם ח.]
(ג) [נזיר מו.] (ד) [ד"ה
ה:] (ה) [ברש"י דפוס
טו. ד"ה העולם וכו' וכן
בבריתות כד: מפרש טעמא
דכתיב עולם קרי טעמא
חלף עולם כתיב פה הר"ש
דכא טעם אחר:] (ו) [נזיר
נ:] (ז) [שם, ח] ע"י
משיב ברש"י לעיל נ: רש
העמוד:] (ט) ז"ל כבאחר,
(י) נ"א נזיר, (יא) [מכאן
שיר לנ:]

גנהות הב"ח

(א) גמ' רב אחא בר יעקב
אמר כגון דנדר ויהא:
(ב) רש"י ד"ה לענין וכו'
מדות לא מלקינן ליה
הואיל ובניית הקברות נדר
אבל: (ג) ד"ה כי דרוש וכו'
דמחייב בהו דאזכר קאי וכו'
ולא ילפינן ליה לנדר
מבגאי היקשא: (ד) ד"ה
והא תחלת וכו' הרי עלי
תחלת חלב לא אמר:

גליון הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

כי דרוש ידרשנו אלו
הטאות ואשמות. שכן
נדרשין ממך, שהרי חובה
הם מוטלין עליך (ד"ה ה').
הטאות חלב. כל הטאות
פחם קרי טעואת חלב,
דבאר חלב כחייב, דכחייב
(ויקרא ג) כל חלב וכל דם
לא תאכלו, ויחייב נבירה
פרטת טעואת (פסוק טו).
ובענין כריתות (כ"ג).

פירוש הרא"ש

בגן שגור והוא בבית
הקבריות. ועובר ככל תלמוד
אס עמד בלוחות טומאה
ג' רגלים ולא נטהר למזות
טירות: "לא"ת"י ח"ל
ע"ה נידות באי איבא
למימי. תלי כל תלמוד
איבא ופולגות דרכי יוחנן
ור"ל הוא כפ"ב דנדר 5]

וְעֵינַי מִתְּקוּלָּיו. למִן דְּלֹאֵר חֵיילָא עֲלֵיהּ נִירוֹת מִתְקִין לֵיהּ
מִתְעַמָּה עֲמֻמָּה בְּבֵית הַקְּבֻרוֹת וְלֹאֵר חֵיילָא עֲלֵיהּ נִירוֹת (ו) דְּלֹא
מִתְקִין לֵיהּ הוּאֵל וּבְבֵית הַקְּבֻרוֹת נִדָּר. אֲבָל לְכוּלֵי עֲלֻמָּה לֹאֵלֵתֵר הוּא
יִדָּר וְיִבְלֵיָא כָּל מֵאֲחֵר דְּאִמְרִין נִמִּי אִי אֲבָל חָס לֵיהּ בְּבֵל מֵאֲחֵר: דְּהֵא

תאחר לנזירות דטרה. דלאחר מצי
 ליה למיחן חוץ מצי הקבירות ועמור
 וירוחי טטרה: וכן נזיר. בעלמא
 טטרה: עמו כמוד אפי"ג דמחל
 למיזירות קס ליה בכל תאחר נזירות
 דטרה: רב אחא אמר. מאי כל תאחר
 איכא כזיר איכא כל תאחר דתגלות
 נזיר נפקי ימי נזירותי בעי גלגל עמו
 לאחזי קרין וזי תאחר נגלגל קאי
 בכל תאחר: ואפי"ג למ"ד תגלות אינה
 משכבה. קרין אפי"ג מזוה לגלגל
 קאי בכל תאחר כזוה מזוה: בכל
 תאחר קרבנזיו. דזי משיח ליה
 קרבן בכל תאחר: כי דרוש
 דרשנו אלו תפלות ואמר. דמשיח (א)
 אפי"ג קאי עלייהו בכל תאחר ואלו
 חזין מהא הישא דנזירי: מהו

ישימא חידוש הוא. מנשה נדיר ואהבי מקיל ביה דלא קאי בצל מאחר דלא נפקי בקרבנותיה מהאי קרא דתפסות ואשמוות: **דלא תפסים** קרא **תפסות** נזיר. דאם אמר הרי עלי תפסות נזיר לא אמר כלום ולא מייחיד נזירן שזמר אדם הרי עלי (תפסות) וכן וכן תפסים ומייחיד לאיתוי וזין יחדיו הוא אימא לא קאי עליה בצל מאחר (דנבשאר קרבנות להכי איזטרך נזירן הכא לאקושי תפסות דאי נזירן צבא מאחר: וסא תנאם **חלב יאיוס תפסיהם בנדר.** דאי אמר הרי עלי תפסות (ו) לא אמר כלום ואפי' אכל חלב דמייחיד לזיוט תפסות

[illegible]

גנדר דקלא שצוי יוכל להתייחס בגדר שם אחר חטא
מיינה לא ליקום עליה בגל תאחר: ופרמינ דרי חטאם חג. כלוי
ואפילו הי קאי עליהו בגל תאחר והיקראש למה לי: אפי' מן
היחייב מייחית מיניה קולא דלא ליקום בגל תאחר: הואיל ואם גילה
חמורי אי לא היקראש הי' דלא ליקום עליהו בגל תאחר: איצטור בגל
התייחס בגדר כיון דמזנה הדינא לכפר עליו דין הוא שיעבור בגל
זה מדיד ליקום עלה בגל תאחר ולמאי קאמאי אי להחייב בין אין ו
ממור ועיקר קרנ לא אמר לכפרה. וקשה בעיני אחימי מימי קר
אלא כיון דלאו מגופיה דקרא נפיק "אלא במה הגד היקראש עד
למסרה. ואפילו לרי' שמשון דלאחר בגדר התפלת שדה (לכ)
למסרה. וקראש עיקר קרנהו אינו בגל חטא שמה

[illegible]

פירוש עד שיאמר הריני נזיר נסמך דהיינו מטלס: ועוד ה

רב אחא בר יעקב אמר כגון (6) דנדר והוא בבית הקברות הניחא למ"ד (7) לא חיילא עליה נזירות מאלתר אלא למ"ד *מאלתר חיילא עליה מי איכא כל תאחר ועוד (8) האמר מר בר רב אשי חיילא נזירות עליה מאלתר וכי פליגי לענין מלקות פליגי *אפ"ה קם ליה בכל תאחר משום דקא מאחר נזירות דטהרה א"ר אשי הואיל וכן נזיר שטימא עצמו כמזיד עובר משום כל תאחר דנזירות טהרה רב אחא בריה דרב איקא אמר עובר בכל תאחר תגלחתו ולא מיבעיא למ"ד *תגלחת מעכבת אלא אפ"ה למ"ד יתגלחת אינה מעכבת מצות גילוח משום עובר מייקיים מר וזמרא בריה דרב מרי אמר וכל בכל תאחר קרבנותיו ומן הכא נפקא ליה מהתם נפקא ליה כי דרוש ידרשנו (9) אלו חמאות ואשמות מהו דתימא חידוש הוא שחידשה תורה בנזיר מאי חידוש אילימא דלא מתפס ליה לחמאת נזיר בנדר הרי טמא (10) חלב ישאין מתפסים בנדר ועובר בכל תאחר אלא מאי חידושיה סד"א הואיל ואם אמר הריני נזיר אפילו מן חרצן יהו נזיר לכל אימא לא ליעבור עליה משום כל תאחר קמ"ל הניחא למ"ד כי נזיר מן חרצן הו נזיר לכל אלא לר"ש דאמר אין נזיר עד שיזיר מכולן מאי איכא למימר ועוד האי חידוש לחומרא הוא אלא מאי חידושיה סד"א הואיל ואם

רחמנא אטומאחא בארי לא י
נפשות מת לא יכא [סס] ואמנ
שלא יכא עלי עושא אחר
פולגתא מערכת. פולגתא
דמצי ואחר יפאחא דמצי ו
גתלתא דמצי ודמצי ודמצי
כל תאחר קרבנוטי. לכך א
ג' הגלים: אלו תטאוס ו
מסו דסימא. אי לאו היק
ר עי והוא חמי גזיר לא י
כל תאחר דמצי מציק
דן הוי גזיר לכל. לכל ד
על אחס משלשן. מטאח
חבר אחי לכפרה. ומש
אלא חטא חטא וי אית
וה אלא רשות ואפילו למאן
גזיר במה הזד מחטא
א דכל מה הזד כל ד
ייוולדת חוטא היא דבש
פילו יודענא ענמא שלא

לעשות מירוד דטירה: משום כי
ולתתו חתם הדוד ומשה התגלגל
משום כי תחלה: כי תאמר קיימות
ואשמו. וקטנים קרולי כי תדור
תענה נזיר כנכל שאר תענות:
קד"א שמי ככל תענה קריל יישק
חלל כלום תענה נזיר איני נזיר
אמר לא תמר כלום וכן כל תענה
פיוס דל"ז למר הרי כי תענה ולי
דל"ז קרי: חידוש החיבור הוא.
הכי פירא דאנטי

חידושא לחומרא הוא, וכ"ס ש"ס ל

ד. ר"ן

עין משפט
גד מצוה

א' א מ"י פ"ו מהל' נזירות
הל' ח סמג לאוין דכ:
יא ב ג מ"י שס פ"ה הל'
כא סמג שס:
יב ד מ"י שס פ"ה הל'ה
סמג עשין קח:
יג ה ו מ"י פ"ד מהל'
מעשה הקדננות הל' ח
סמג שס:
יד ז מ"י פ"ה מהל'
נזירות הל'ט סמג
לאוין דכ:

תורה אור השלם

1. כי תור נדר
לך אלהיך לא תאחר
לשלמו כי דרש ידרשנו
י אלהיך מעמך והיה בך
חסד: דברים כג כב

הגהות מהר"ב
הנשבורג

א בחייך דיה אלה תליך
מאחזר חילול וכו'. דמין
חילול עליה מידות ליבא
כל תאחר גלוסל. ממק
תיבא גלוסל: (ב) בחייך
דיה וכו' פליגי וכו'.
י"ב למדמי ממנו דמלכות
דריי וריב נבזר דף טז
ש"כ ה"ה רק תליך לאו
שאיבן לוקן עליה. ואו
נאשור חלקות פליגי. אכל
חלקות השם ליבא עיריש
ובגלוסל ממנו שלי נבזר
דף ט"ז ע"א:

תוספות

[illegible]

דטערה חז' עניו שיש
ח' מקום מזה גלגל שער
גלגל מוקדמאר גלגל עליה
ירוש' דירשט אלף המאות
יזנה מירשט ומשע עליה
ך מאי חידוש הוא הילכך
ר הרי עלי חטאת נזיר לא
חלב ואמר הרי עלי חטאת
חיות אבל י"מ דלא מחסית
לא אומר הרי זו לחטאת
בין גזי עד וזמם מיהו
לחיות: